

ÖRGÜTSEL BİRLİK İDEOLOJİK VE POLİTİK BİRLİK TEMELİ ÜZERİNDE YÜKSELECEKTİR

Ülkemiz, sınıf mücadelesinin şiddetlendiği, işçi emekçi kitlelerde hoşnutsuzluğun, öfkenin, direniş ve mücadelenin yükseldiği günleri yaşıyor. İçinde bulunulan ekonomik ve politik durum ve bu durumda gözlenen gelişmeler ışığında sınıf mücadelesinin şiddetini bundan böyle daha da artıracığı beklenir. Partimiz bildiri ve yayınlarında sayısız kere belirtildiği üzere, IMF, Dünya Bankası, OECD, kısacası emperyalizmin mali güçleri ve onların iş ortağı yerli tekeller ve büyük burjuvazi, onların istek ve taleplerine teslim olan hükümet, hepsi, ekonomik sıkıntıların, darlıkların faturasını işçi emekçi kitlelere ödetmek, bu kitlelerin zaten sıkılmış kemerlerini daha da sıkmak niyet ve çabasındadırlar. Kitleleri bu demir çember içinde tutabilmek için de politik baskı ve terör uygulamaları tırmandırılmakta, kısıtlı demokrasiyi büsbütün ortadan kaldıracak bir rejimin hazırlıkları tezgâhlanmaktadır.

Bu olumsuz gelişmeler karşısında işçi emekçi kitleler, yurdun demokrat, ilerici, sol güçleri elbette pasif kalmayacaklardır, kalmıyorlar da. Kitleler giderek daha iyi anlıyorlar ki, emperyalizmin ve faşizmin saldırıları örgütlü kitlesel direniş ve mücadele ile geriletilebilir; yurdumuz bu iki canavardan örgütlü kitlesel mücadele ile hepten kurtarılabilir. Türkiye'nin kısaca belirttiğimiz bugünkü durumu ve olumsuz gelişmeleri karşısında demokratik, ilerici, sol güçlerin iş ve eylem birliğini gerçekleştirmek ve bu birlik aracılığıyla işçi emekçi kitleleri, ilerici, demokratik toplulukları emperyalizme, faşizme, şovenizme, her üçünün ekonomik dayanakları olan tekellere karşı örgütlü mücadeleye sokmak ihmale gelmez, çok ivedi bir yaşamsal görev olmaktadır.

Tüm ilerici, demokratik güçlerin bu iş ve eylem birliğinin mümkün olan en geniş yelpazede gerçekleştirilebilmesi, işçi sınıfının politik hareketinin önüne, bu hareketin kendi birliğinin sağlanması görevini koymaktadır. Bu görev her zaman her kapitalist ülkede başarılması gereken bir görev olmakla birlikte, Türkiye koşullarında özel bir güncellik ve ivedilik kazanmıştır. Türkiye işçi sınıfının politik hareketinin birliği sorunu gündeme girmiş, birinci sırada yer almıştır.

İşçi sınıfının politik hareketinin birliğinin sağlanması gereği, kendi parti birliğimizin korunması ve perçinlenmesi gereğine bir kat daha önem kazandırmaktadır. Parti içi birlik her şeyden önce partinin varlığını sürdürebilmesi ve gelişebilmesi için temel koşuldur. Birlikten yoksun bir parti dağılma ve yok olma tehlikesiyle karşı karşıya gelir. Durmadan tırmandırılan yasal ve yasa dışı baskı ve terör koşullarında bu tehlike daha da büyür. Ama bundan da öte, bugünkü koşullarda, parti içi birliğimizin sağlam temeller üzerinde tutulması, işçi sınıfımızın politik hareketinin birliği için ön koşuldur. Bu birliğin bilimsel sosyalist ilkeler temeli üzerinde ve en doğru devrimci stratejik çizgide oluşabilmesinde partimize önemli görevler düşmektedir. İşçi sınıfımızın politik hareketinin birliğinin sağlanması sorumluluğu, herkesten önce, Türkiye işçi sınıfının tarihten süzülüp gelen politik hareketini

1961'den bu yana örgütlemiş ve ona aşamalar kazandırmış olan Partimiz Türkiye İşçi Partisi'ne düşmektedir. Partimiz bu tarihsel görevi saflarını sıkıştırıp birliğini pekiştirerek en iyi biçimde yerine getirebilir. İkinci Büyük Kongre'mizin kararında belirlendiği gibi, Partimiz Türkiye İşçi Partisi, "Türkiye'nin somut koşullarının bilimsel sosyalist açıdan somut tahliline dayanan programı ve işçi sınıfı partisine özgü tüzüğü ile, saptadığı strateji ve uyguladığı taktiklerle, denenmiş kadroları ve başarılı geçmişiyle, işçi sınıfımızın uzun bir tarihi olan politik mücadelesinin günümüz koşullarında örgütlenişidir ve bu mücadelenin yürütücüsü ve geliştiricisidir". Böyle bir partinin üyesi ve militanı olmanın onur ve sorumluluğu içinde -ve tarihsel görevimizin bilinci içinde- parti birliğine yönelen tüm tehlikelere, birliği zedeleyici tüm eğilim ve davranışlara karşı son derece uyanık olmak, bunları zamanında ve yerinde karşılayıp zararlarını etkisizleştirmek durumundayız. Partimiz gözbebeğimizdir; onu her türlü tehlikeden özenle sakınırız.

Partimiz, Türkiye işçi sınıfının politik tarihinde ilk defa olarak parti içi genel tartışma açtı ve yalnız belirlenmiş bir veya iki konuyu değil, politik güçler dengesinde sağa kayışla sonuçlanan 14 Ekim seçimleri sonrası koşullarında partinin ideolojik, politik ve örgütsel sorun ve görevleri gibi çok geniş bir konu alanını tüm parti birim ve kurullarında tartıştırdı.

Bu, cesaret isteyen bir girişimdi, hele parti kadroları ve militanları genel tartışma pratiğinde henüz deneyimsiz olunca.. Hele yıllar yılı sürdürülüp gelen ideolojik kargaşa tartışmalarda kafaların karışmasına ve karıştırılmasına elverişli bir ortam yaratmış ve burjuvazinin ideolojik saldırıları pusuda bekler olunca.. Evet, cesaret işiydi; ama Parti yapılmasını gerekli gördü ve yaptı.

Merkez Yönetim Kurulu'nun genel tartışmayı sonuca bağlayan toplu kararı -Tek Parti, Tek Cephe Broşürü- sözü geçen olumsuzlukları düzeltici, giderici açıklamaları içeriyor. Şimdi tüm üyelerin, tüm örgüt birimlerinin görevi Tek Parti, Tek Cephe'yi yaşama geçirme çalışmalarına girmek, olumsuzlukları bu uygulama çalışmalarında gidermektir. Demokratik merkezîyetçiliğin öngördüğü tartışma ve eleştiri aşaması Tek Parti, Tek Cephe konusunda bitmiştir; şimdi gün yetkili en yüksek organca alınan toplu kararın, en üst organdan en alt birime kadar kayıtsız, koşulsuz uygulanmasına geçilmesi günüdür. Bu uygulamayı yürütmek ve sürdürmek, uygulamaya ilişkin sorunları ortaya çıkarabilir. Çıkarırsa, bu sorunlar bu uygulama düzeyinde tartışılıp çözülecektir, ama Tek Parti, Tek Cephe'nin içerdiği görüş ve kararların kendisi tartışılmayacaktır. Bir başka nokta, uygulamaya ilişkin tartışmanın da Parti'nin örgütsel kurul ve kanalları içinde ve kurallar uyarınca yapılacağıdır. Her birim kendi yetki sınırları içinde sorunları tartışacak, tartışma özgürlüğü, parti içi demokrasi adına bu sınırları aşamayacaktır.

Unutulmamalı ki, partide herşey, son çözümlemede, eylem içindir; pratiğin doğru, başarılı, sonuç alır olması içindir. En teorik araştırmalar ve tartışmalar bile öyle. Parti, iktidarı almaya yönelik politik, sınıfsal bir mücadele örgütüdür; bir fikir kulübü, bir tartışma derneği değil. Partinin temel işlevi eyleme ilişkin kararlar alma ve bu kararları eyleme geçirmedir. Tartışma ve eleştiri, tüm teorik, ideolojik çalışmalar bu temel görevin doğru, başarılı biçimde yerine getirilmesine yardımcı -ama vazgeçilmez- işlevlerdir. Tartışma için tartışma, eleştiri için eleştiri değil, işlevin doğru

yapılması, pratiğin doğru yürütülmesi için tartışma ve eleştiri!

Bilindiği gibi, toplumsal gerçekliğe ilişkin bilimsel sosyalist doğrular iki karşıt diyalektik sentezi, bütünüdür. Sapmalar, doğruyu oluşturan iki karşıt uçtan birini, diğerini ihmal ederek abartmak ve giderek mutlaklaştırmakla meydana gelir. Bunun içindir ki, sapmalar, sağ ve sol sapmalar olarak çifttir, çiftlerdir. Örneğin, partimizin niteliğine ilişkin yukarıya aldığımız İkinci Büyük Kongre kararı, partimizin tam yetkin, yaptığı işlerde hiç kusursuz olduğu anlamına alınıp parti tarihinin ve çalışmalarının eleştirisel bir değerlendirmesi gereksiz, hatta zararlı sayılır ve tartışma reddedilirse, eksiklik, yetersizlik ve yanlışlıklar görmezden gelinirse, bu, sekte, dogmatik, partinin geliştirilmesini engelleyen bir tutum olur. Öte yandan, partinin ideolojik, politik, örgütsel çalışmalarındaki eksiklikleri, yetersizlikleri, yapılmış veya yapılan yanlışları abartıp olumsuzlukları ön plana çıkarmak, olumlulukları ve başarıları gözden kaçırmak veya küçümsemek ve sonunda partinin bilimsel sosyalist bir parti olduğunu reddetmek, parti inkârcılığı, likidatörlük olur. Partimiz bilimsel sosyalist bir partidir. 1961-71 döneminin bilimsel sosyalistleşme sürecinin birikimiyle sonunda bir diyalektik sıçrama yapmış, 1970'in 4. Büyük Kongre'siyle bilimsel sosyalist diye nitelenecek bir kimlik kazanmıştır. Ama biliyoruz ki, belli bir birikim noktasında diyalektik sıçramaya yol açan gelişme, söz konusu sıçramayla tamamlanmış olmaz, durmaz, devam eder. Partimiz için bu böyle olmadı; yeni kimliğini geliştirmeye partinin ömrü yetmedi, kapatıldı. 1975'de partimiz kurulurken, programında dile getirilen ideolojisi, politik stratejisi ve örgütleniş biçimiyle bilimsel sosyalist kimliğini daha açık ve seçik biçimde ortaya koymuştur. Kuruluştan bu yana bu niteliğini daha da geliştirmede önemli mesafe alındıysa, daha alacağımız mesafeler var. Partimiz bilimsel sosyalist bir partidir. Bilimsel sosyalist olduğu içindir ki, sürekli eksikleri, yetersizlikleri, yanlışları gözden geçirme ve giderme, kendini sürekli geliştirme ve yetkinleştirme uğraşı içindedir.

Genel tartışma sonrası belirtileri görülen birbirine zıt çifte yanlış eğilimden birisi ise Tek Parti, Tek Cephe'nin parti programına ve temel politik çizgisine aykırı olduğu iddiasıyla aslında, emperyalizme, faşizme, şovenizme ve onların ekonomik temelleri tekellere karşı işçi emekçi kitlelerin ve diğer tüm demokratik güçlerin örgütlü güç ve eylem birliğini reddetmektir. Bu, sosyalizm için mücadelenin demokratik görev ve hedeflerini inkâr etmek, en azından gözden kaçırmak ve bunun için de, hem yanlış, hem de savunur görüldüğü sosyalizm mücadelesinin kendisine zarar veren bir tutumdur.

Öteki de, "cephe"yi her derde deva, tüm sorunları çözümleyecek sihirli anahtar olarak görüp önemini aşırı abartmak, Parti'nin sanki tüm uğraşının bu olduğu veya olması gerektiği gibi bir tutum içine girmektir.

Her iki tutum da yanlış, parti birliği ve çalışmaları açısından zararlıdır. Tüm demokratik güçlerin emperyalizme, faşizme, tekellere ve şovenizme karşı bir cephe içinde örgütlenmesi, parti programının öngördüğü bağımsızlık, demokrasi, sosyalizm mücadelesinin demokratik hedef ve görevleri çerçevesi içinde, bu hedef ve görevlerin gerçekleştirilmesinin bilimsel sosyalist strateji ve taktiklere uygun bir araçtır. Aksine bir görüş, sektecilik ve dogmatikliğin bir ifadesi olur. Tüm demokratik, ilerici, sol güçlerin bir cephe örgütlülüğü içinde sürekli, sistemli mücadelecilik

birliğinden uzak durmak, hele onu reddetmek, işçi sınıfının müttefiki güçlerden yalıtılmasına yol açar, sosyalizm için mücadelesini zayıflatır, baltalar. Cephe'yi herşey saymak, sosyalizm hedefini ve mücadele görevlerini gözden kaçırmak veya ihmal etmek, cephe içinde tekeldışı burjuvazinin yerini ve rolünü abartmak, işçi sınıfının bilimsel sosyalist çizgisinden kayılması tehlikesini yaratır. Demokrasi güçlerinin cephe örgütlülüğü içinde mücadele birliğini oluşturmak güncel görevdir; ama bu görev, işçi sınıfımızın sosyalizm için mücadelesi doğrultusunda ve çerçevesinde yerine getirilecek bir görevdir, tek görev de değildir.

Parti birliğinden kasıt sadece örgütsel düzeyde birlik değildir. Örgütsel birlik ancak ideolojik, politik birlik temeli üzerinde oluşur, yükselir. Partimizin politik çizgisini, programını, Demokrasi Bildirgesi gibi temel belgelerini ve Tek Parti, Tek Cephe anlayışını doğru özümsemek uygulamaya doğru olarak geçirmek, en üst yöneticiden aday üyeye kadar tüm partililerin ve Parti'ye gönül bağlamış yandaşların başta gelen görevidir ve başta gelen uğraşı olmalıdır. Bu konuda, yukarda değindiğim konular ideolojik ve politik parti birliğinin temel noktaları arasındadır, bu noktalarda sağlam bir açık seçikliğe kavuşmak şarttır. Sözümü bitirirken, 2. Büyük Kongremizin parti birliğine ilişkin kararını altını çizerek hatırlatmak istiyorum:

“İşçi sınıfımızın bilimsel sosyalist partisi olmanın onur ve sorumluluğunu taşıyan Türkiye İşçi Partisi'nin 2. Büyük Kongresi,

- İşçi sınıfımızın tarihsel görevini yerine getirmesinde, Parti hareketinin ideolojik tarihsel görevini yerine getirmesinde, Parti hareketinin ideolojik arılığını ve tutarlılığını korumanın, Parti örgütü ve birliğini devamlı güçlü tutmanın ve bunu geliştirmenin önemine tekrar dikkati çeker;
- Parti hareketinin bilimsel sosyalizm ve proleter enternasyonalizmi temelinden kaydırılması sonucunu verecek nitelikte her türlü sapkın eğilimin Parti içine sokularak yeşertilmesine, demokratik merkezîyetçiliğe yöneltilen saldırılara, hizipleşme girişimlerine karşı ödünsüz mücadele edilmesini işçi sınıfımızın ve sosyalizmin yüksek çıkarlarının korunmasının bir gereği olarak kabul eder”.

İşçi sınıfının bilimsel sosyalist partileri sapmalara ve sapmaların ürünleri hizipleşmelere karşı ödünsüz mücadele verip onlardan arına arına güçlenirler. Ama başarılması asıl istenen iş, sapmaları ve hizipleşmeleri daha tomurcukta iken, daha ilk belirtilerinde demokratik merkezîyetçi işleyişin kuralları ve kanalları içinde tartışma, eleştiri ve ikna ile çözümleyip gidermek, parti birliğini olabildiğince sarsıntısız korumaktır. Birlik oldukça ve güçlendikçe her sorun çözülür, her zorluk aşılır.

Yaşasın parti birliğimiz!
Kılavuzumuz bilimsel sosyalizm,
Silahımız partimizdir.

Çark Başak, Sayı 75-76, 1 Nisan 1980